

Hüsrev Ağabey'in "beni düşündüren ve fakat hiç de kıymeti olmayan vaziyet" dediği şey nedir? Buna binaen Üstad'ın cevabi bir mektubu var mı?

"Sevgili Üstadım; Yorucu bir kuvvetle gece ve gündüz beni düşündüren ve fakat hiç de kıymeti olmayan vaziyetten kurtaran mektubunuzu aldığım vakitten beri, sürur içinde, Cenâb-ı Hakka bînihâye teşekkürlerimi takdim ediyor ve beş vakitte, eltaf-ı İlâhiyeye mazhariyetinizi dua ediyorum. Bilhassa sevincimi artıran keyfiyet, Cenâb-ı Hakkın sırf hizmet-i Kur'ân'da istihdam etmesinin iş'ar buyurulmasıdır."(1)

Bu konu ile ilgili yaptığımız araştırmalarda elle tutulan sağlam bir bilgi elde edemedik. Fakat yapılan müzakere ve mütalaalardan şöyle bir sonuca ulaşabildik.

Hüsrev Ağabey (r.h)'in dünya-uhra arası ciddi bir bocalama devresi yaşadığı, bir tarafı yine fabrika katipliği yapma noktasında ağır bastığı, diğer tarafının ise artık dünyaya tamamen kapıları kapatıp, ahirete çalışmak lazım geldiği arasında gelgitler yaşamaktadır. Bu hisleri yaşadığı vakitte peş peşe iki rüya görmektedir. Bununla ilgili mektubu olduğu gibi aşağıya alıyoruz.

"Hüsrev'in bir fıkrasıdır."

"Sevgili, muhterem Üstadım, kıymettar Üstadım; Bekir Ağayla gönderdiğiniz mektuptan duyduğum süruru tarif etmek, benim gibi âciz bir talebenin ne lisanı ve ne de kaleminin haddi değildir. Sevincimden mektubunuzu takbil ediyor, ruhum sizinle yaşadığı halde, cismen uzak bulunduğumuzdan ağlıyordum. Zaman oluyor ki, gözlerimden dökülen yaşları yazı yazmak veyahut risaleleri okumakla teskin edebiliyorum. Zaman oluyor, kalbim mütemadiyen ağlıyor, ah sevgili Üstadım. Sizden pek büyük istirhamım budur ki, beni affediniz. İki-üç seneden beri dünyayı sevmez olduğum halde kurtulamadığımdan çok müteessirim. Issız sahralar, susuz çöller, ruhumun birer meskeni oluyor. Hayalen oralarda dolaşıyorum. Güya birşey arıyorum."

"Evet, bir şey arıyorum. Heyhât, aradığım hem çok yakın, hem çok uzak görünüyor. Bilmiyorum, daha ne kadar zaman bu hal içerisinde"

çırpınacağım. Evet, yine pek çok müteşekkirim. Nasıl teşekkürüm hadsiz olmasın? Henüz bir sene oldu; iki gece birbiri üstüne gördüğüm iki rüya-yı sadıkada, temelleri atılmakta olan büyük bir gülyağı fabrikasının kâtipliğine tayin edilmiş ve işe mübaşeret etmişim. Bu rüya tarihinden iki ay sonra risaleleri yazmaya başladım. Ve bilhassa Yirmi Sekizinci Mektubun Yedinci ve Sekizinci Meselelerinde, hizmetimizin makbuliyeti ve rıza-i İlâhî dahilinde olduğu pek açık bir lisanla yazılması, âciz talebenizi de dilşâd etmiş bulunuyor. Sevgili Üstadım, Allah sizden ebeden razı olsun. *Hüsrev*"(2)

Üstadımız buna karşı Hüsrev Ağabeye bir mektub yazıp, kendisine beşaretler veriyor. Böylece Hüsrev Ağabey'in de içinde ciddi bir ferahlık hasıl oluyor. Bunu da soruda geçen cevabi mektupta ifade ediyor.

"Aziz, mübarek, sıddık kardeşim,

"Evvelâ: Sözler'e başlamadan iki ay evvel gördüğün mübarek rüya çok güzeldir, hem hakikattir. Evet, kardeşim, sen bir bahçe-i ebedî olan Kur'ân-ı Hakîmin cennetinden, gül-ü Muhammedî (a.s.m.) namında, hadsiz nuranî hakikatlerin fabrikası hükmünde, tefsir-i hakaik-i Kur'âniye etrafında halka tutan ve sizin gibi çarklardan mürekkep olan bir cemaat-i mübareke içinde en has ve en yüksek mertebeye kâtip tayin edildiğine, o rüya beşaret verdiği gibi, biz de beşaret ediyoruz."(3)

Dipnotlar:

(1) bk. [Barla Lahikası, 84. Mektup.](#)

(2) bk. [age., 80. Mektup.](#)

(3) bk. [age., 223. Mektup.](#)